

Sosiaali- ja terveystieteiden ministeriö

kirjaamo.stm@stm.fi

Suomen Hammaslääkäriliiton lausunto asetustalonnoksesta

ASETUS ERIKOISLÄÄKÄRI- JA ERIKOISHAMMASLÄÄKÄRIKOULUTUKSESTA SEKÄ YLEISLÄÄKETIETEEN ERITYISKOULUTUKSESTA ANNETUN SOSIAALI- JA TERVEYSMINISTERIÖN ASETUKSEN MUUTTAMISESTA

Suomen Hammaslääkäriliitto kiittää mahdollisuudesta antaa lausuntonsa asetustalonnoksesta. Hammaslääkäriliitto on kartoittanut Hammaslääkäriliiton luottamushenkilöiden näkemyksiä asiasta. Saatujen kommenttien pohjalta haluamme tuoda esiin seuraavia näkemyksiä asetustalonnokseen ja erikoistumiskoulutukseen liittyen.

2 § Erikoislääkäri- ja erikoishammaslääkärikoulutuksen tavoitteet

Asetustalonnoksessa esitetyt muutokset ovat kannatettavia. Lisäksi tavoitteisiin tulisi lisätä se, että erikoishammaslääkärin ja erikoislääkärin tulee pystyä seuraamaan ja kriittisesti arvioimaan erikoisalansa uusia tutkimustuloksia ja niiden vaikutuksia potilaiden diagnostiikkaan, hoitoon ja kuntoutukseen sekä viestimään omaan erikoisalaansa liittyvistä ajankohtaisista asioista eri viiteryhmille.

5 § Erikoishammaslääkärikoulutuksen järjestäminen

Asetustalonnoksessa esitetty muutos koulutuksen vähimmäispituuden säätämisestä on kannatettava. Siirryttäessä osaamisperustaiseen arviointiin, on kouluttajien kouluttaminen siihen tärkeää. Lisäksi esitämme arvioitavaksi tulisiko asetukseen ja/tai sen perusteluihin kirjata hammaslääketieteellisen diagnostiikan ja kliinisen hammashoidon eri suuntautumisvaihtoehdot/painotusalat, sillä työnkuvat eri aloilla ovat erilaiset. Tällä hetkellä eri suuntautumisvaihtoehtoja/painotusaloja ei määritellä säädöksissä. Mikäli asetukseen ja/tai sen perusteluihin kirjataan nämä, olisi myös hyvä selkeyttää termit ”suuntautumisvaihtoehto” ja ”painotusala”, sillä molempia termejä on käytössä. Esimerkiksi erikoishammaslääkärikoulutuksen valtakunnallisessa kuulustelussa ja Kelan hammashoidon taksassa käytetään seuraavia hammaslääketieteellisen diagnostiikan ja kliinisen hammashoidon suuntautumisvaihtoehtoja/painotusaloja:

- Hammaslääketieteellinen diagnostiikka: suun mikrobiologia, suupatologia, suuradiologia
- Kliininen hammashoito: kariologia ja endodontia, lasten hammashoito, parodontologia, protetiikka ja purentafysiologia

7 § Erikoishammaslääkärikoulutuksen suorittaminen

Kohdassa ”Lisäksi käytännön koulutusta tulee suorittaa erikoisalalla soveltuvin osin sekä erikoissairaanhoidon että vaativan erikoissairaanhoidon palveluissa yliopiston määrittelemällä tavalla.” termit kaipaavat selkeyttämistä. Jos tässä tarkoitetaan keskussairaala- ja

yliopistosairaalatasoista koulutusta, se on selkeyden vuoksi hyvä kirjoittaa tähän muotoon. Ei myöskään ole tarkoituksenmukaista, että kaikilla hammaslääketieteen erikoisaloilla vaaditaan palvelua molemmista. Toisaalta ehdotettu muotoilu on herättänyt myös huolen siitä, että yliopistosairaalatasoinen palvelu voi jäädä liian lyhyeksi.

Valtakunnallisten selvitysten perusteella erikoishammaslääkärikoulutusta tulisi lisätä sekä erikoishammaslääkärien eläköitymisen että hoidon tarpeen kattamattomuuden vuoksi. Tämän vuoksi palvelujärjestelmään tarvitaan lisää erikoistumispaikkoja ja erikoistuvien kouluttajia. Sekä yliopiston että palvelujärjestelmän rahoitusta tulisi lisätä kattamaan koulutuksesta aiheutuvat todelliset kustannukset. Lisäksi sujuvien koulutusväylien luomiseksi yliopiston ja palvelujärjestelmän yhteistyötä tulisi lisätä. On huolehdittava, että alueellisissa neuvottelukunnissa on riittävä suun terveydenhuollon edustus sekä yliopiston että palvelujärjestelmän puolelta, ja että erikoishammaslääkärikoulutuksen alueelliset näkökulmat huomioidaan kattavasti.

Helsingissä 14.12.2018

Sirpa Tilander
Puheenjohtaja

Nora Savanheimo
Asiantuntijahammaslääkäri